

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante M

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Eliis, *Ἠλίαι*, Oppidum in Occidentali tractu Peloponnesi, non procul ab Alpheo fluvio, juxta quod certamen Olympicum celebrari solet. Autor Plin. lib. 5, in descriptione Achaiae. Prolem. quog. lib. 3, cap. 16, regionem omnem circumjacentem, Eliidem appellat.

Eliada, *Ἠλιάδα*, Virg. lib. 3, Georg. Hic vel ad Elei metas & maxima campi sudabit spatia.

Eliades, *Ἠλιάδαι*, Patronymicum femininum, ut, Equae Eliaden: quae apud Eliadem certamine curuli palmas merentur. Servius in illud Virg. 3, Georg. Eliadum palmas Epous equarum.

Eliis, *Ἠλίαι*, Beli Phoenicum regis filia, Dido cognominata, quod complura supra animi muliebris fortitudinem gesserit. Nam & fratris insidias fugiens, Carthaginem coëdidit: quumque à suis civibus cogereur lachry novae urbi bellum inferenti subire, morte spontanea se à secundis nuptiis liberavit, ut notat Servius.

Elione, *Ἠλίον*, Vrbs Perthebica, quae & Lamone à Preto dicitur. Stephan.

Ellopius, *Ἠλλοπιῶν*, Regio Euborae, & ipsa insula, ab Ellope Iovis filio. Sic etiam dicebatur regio juxta Donatum, cujus incolae Elli & Selli. Est etiam urbs circa Dolopiam, & regio circa Thelias. Stephan.

Ellopium, *Ἠλλοπιῶν*, Vrbs Aetoliae Steph.

Elmantia, *Ἠλμαντία*, Vrbs est Iociae, juxta Iberum fluvium. Steph. Vide an sit Salmantica Prolemao dicta.

Eloris, *Ἠλώρα*, pen. prod. *Ἠλώρα*, Vulgo *Labio*, Siciliae vrbs est Pachyno promontorio proxima: ita dicta ab Eloro amne, qui adiacentibus campis superfluens, sicut Nilus in quo pisces ubum è manu capiunt. Plin. lib. 32, cap. 2. De hoc Silius, Sidonius, Dreyne, atq; unda clamoisus Elorus. Virg. lib. 3: Exupero praepinguè solum stagnantis Elori.

Elora, *Ἠλώρα*, Publica appellat mancipia Lacedaemoniis est, publicos ministris, utiunt apparitores, hōiores, qui apud Thessalos dicuntur Pegestae.

Elpenor, *Ἠλπενόρ*, pēvltima producta, *Ἠλπενός*, Nomen comitis Ulyssis, qui à Circe cum aliis sociis in porcum cōversus fuit: deinde pristinae formae restitutus, de lapso de scalis, cervicem fregit. Autor Homer. 10, Odyss. Iuvenal. Sat. 13: Et cum remigibus grunnisse Elpenora porcis.

Elpis, *Ἠλπίς*, Vrbs in Daunia, à Rhodius condita. Steph.

Elpis, *Ἠλπίς*, Nomen proprium Boethii uxoris. Cujus epitaphium vide in suo loco.

Elusina, *Ἠλύσια*, Diça est Ceres ab Elusio oppido, vel ab Eluide fluvio in quo colebatur. Iuvenal. Satyr. 13: Me quoq; ad Eluinam Ceresem, voluamq; Dianam.

Elusis, *Ἠλύσιοι*, Populi Sythici, Steph.

Elusa, *Ἠλύσα*, Vrbs nunc quidem Palaeinae territorii, olim verò Arabiae. Stephanus.

Elysium, *Ἠλύσιον*, Locus ubi piorum animae habitant, *Ἠλύσιον*, à solutione. Nam animae post solutionem vinculi corpori deveniunt ad Elysios campos. Virg. 5, Aeneid. sed amoenas piosq; Conclia, Elysiumq; colo. et sunt & Elysi campi in Boeotia circa Thebas, ut inquit Lycophron: de quibus senille videtur Virg. lib. 2, Georg. quum ait: Quamvis Elysios mictur Graecia campos.

Elymais, *Ἠλύμαις*, [*Ἠλύμαις* *Ἠλύμαις*] Regio ad sinum Persicum, ab ipsa Perside Orati flumine discreti. Autor Plinius libro 6, capite 25.

Elymae, *Ἠλύμαιοι*, Regio Assyriorum juxta Persiam prope Susidem, Stephanus.

Elymnium, *Ἠλύμνιον*, Insula in Euboea, cum civitate: dicitur etiam *Ἠλύμνιον*, Steph.

Elymnus, *Ἠλύμνος*, Heros, Elymiq; civitati Macedoniae nomen deditse putatur, Steph.

Elyrus, *Ἠλύρος*, Vrbs Cretae, Stephan. qui & alibi Syriam navale ejus appellat.

E ante **M**.

Emath, [*Ἐμαθίαι*] Nomen fuit duarum Syriae urbium: quarū major, Antiochia: minor appellatur Epiphania. Vnde etiam hodie proficiscentibus in Mesopotamiam prima mansio fimas dicitur, corrupto quidem vocabulo, sed pristini nominis vestigia retinente. Hemath verò in principio aspiratum, regio Allophylorum est.

Emathia, *Ἐμαθία*, Stephano & Suidae, Nobilis Europa regis, Thraciae finitima, postea Macedonia appellata: [German. Dis Landtschafft in Macedonia] ita dicta (ut quidam existimant) ab Emathione rege, fratre Memnonis, Tithoni & Aurora filii. Plin. lib. 4, cap. 10: Macedonia centum quinquaginta populorum, duobus in cetera regibus, quondamq; terrarum imperio, Emathia ante dicta. Poetae Emathiam aliquando usurpant pro Thessalia, suo quodam jure vicinorum locorum appellationes confundentes. Virg. 3, Georg. Non fuit indignum superi, his sanguine nostro Emathiam, & lateros Haemi pinguciere campos: Lucan. lib. 2: Bella per Emathios plusquam clypea

campos hoc est per campos Phaealicos. Campi Phaealici in Thessalia sunt, teste Plin. lib. 4, cap. 8.

Embarum, *Ἐμβαρῶν*, Locus Erythrae id est maris rubri Steph. Emerita, Augusta, *Ἐμεριτα*, Vulgo *Morida la grande*, Hispaniae oppidum est, ad Lusitaniam spectans. Est haec urbs cocco celeberrima, quod est rubrum granum, cujus succo vellera tinguntur, Tyrio splendore nunquam cedentia, ut Plin. scribit libro 9, capite 41.

Emisa, penult. prod. *Ἐμισα*, aliàs, *Ἐμισα*, licet Dionysius corripiat vrbs Phoeniciae Licanolis, Gentile, Emiseus, vel Emefenus. *Emisa* femininum est, licet Dionysius declinare videatur, *Ἐμισα*, in Steph.

Emmaus, *Ἐμμαῦς*, sive Emmaús, *Ἐμμαῦς*, Ptolemaeo, Castellum sive oppidum Palaestinae, alio nomine Nicopolis appellatum, ubi Christus à duobus discipulis panem frangens fuit agnitus. Plin. lib. 5, cap. 14: Hierichuntem palmetis constant, fontibus irriguam Emmaum.

Emodus, *Ἐμόδιος*, Mons qui circa finem Indiae in duos ramos dividitur. Alteri Ortorocarum nomen est, alteri Semantinus: Vide Ptolemæum lib. 6, cap. 15.

Empandæ, Paganorum Dea fuit, teste Festo: ita dicta quod patenibus pagis, non clausis urbibus praeser.

Empedocles pen. cor. [*Ἐμπεδοκλῆς*] Germ. En phosofus naturae diuisio. Nomen est philosophi Agrigentini, quem nescias utrumque inter Poetas, an inter Philosophos annumeres, quippe qui rerum naturam elegantissimo carmine explicuit, ut apud Romanos Lucretius. Hic (ut autor est Hieronymus) omne quod vivit & movetur, non putavit edendum, sicut & Pythagoras: & ex concordia, amicitiaq; elementorum cuncta consistere affirmabat, & eorum inimicitia & discordia aliquando dissolutum iri. Prima item elementorum complexione segregatum aëra contendebat: & post eum ignem erupisse, cumque cum alium locum non reperiret, fursum à frigore aëris esse repulsum. Circa terram autem duos circumferti dimidiatos orbis: alterum ex igne totum, alterum ex aëre maximè, ac ex igne admodum exiguo: & illum diem, hunc noctem esse putat. Solem naturam non esse ignem, sed ignis repercussionem ei similem, quam in aquis fieri cernimus. Lunam ex relicto ab igne aëre congelatam, sicut grando congelatur, & per se factam, lucem à Sole recipere. Mentem non in capite, nec in pectore, sed in sanguine disseminatam esse, ac illis partibus homines magis sentire quibus plus sanguinis inest. De hujus morte nonnulli memoriam tradiderunt, clam relicto sociis Aetnam Siciliae montem ascendisse, & in ardentem ejus craterem se conjecisse, eo consilio, ut quū nūquam appareret, crederetur factus esse immortalis: sed ejus impetu ignis ferreus ejus crepidis, rem fuisse deprehensam. De Empedocle extat hoc aestimum illud Lucretii elogium: Carmina quinque iam divini pectoris ejus Vociferatur, & exponit preclara reperta, Vt vix humana videatur stirpe creatus. Empedocles similitas, *Ἐμπεδοκλῆς*, dicebatur peritax & irconciliabilis: Empedoclem enim ajunt is fuisse motibus, ut assidue similitates cum aliquibus susciperet, easque pertinacissimè exercebat. Quadrabit etiam ubi quis levi de causa ex amico fit inimicus.

Emporia, Vrbs Hispaniae Tarraconensis, Ptolemaeo.

Emporium, *Ἐμπορίον*, Oppidum, quod aliàs Tanais, juxta Tanaidis fluvii ostia in Maotia. Steph.

Emporium, *Ἐμπορίον*, Vrbs Celtica, à Massiliensib. condita: altera est Macedonia: tertia Siciliae: quarta Campaniae, Steph.

Empus, *Ἐμπος*, Genus latrae & temiculamenti dicitur Hesych. uno pede incedens: unde & nomen. Autor Eustathius. Vide Calium Rhodig. lib. 6, cap. 32, lect. antiq. & Erasmus in proverbio: Proteo mutabilior.

E ante **N**.

Enalys, *Ἐνάλης*, Lesbios adolescens, qui quū servandae puellae cujusdam gratia se in mare abjecisset, opera delphinum servatus, unà cum illa ad continentem transecessus est. Autor Plutarchus in Symposio septem sapientum.

Enchelidus, [*Ἐνχελιδεύς*] German. Ein gewaltiger Nestwuchsen Jupiter mit dem Straat in hodem geflossen hat, vānd dem Berg Neths nam eben auff ihn geworfen. Gigantum maximus, Titanis & Terra filius, quem Jupiter fulmine idum Aetnae monti suppositus, Virg. lib. 3, Aen. Fama est Enchelidi femulorum fulmine corpus, Virgini mole hac.

Enchelæ, *Ἐνχελῆς*, Stephano, Oppidū in Illyriae juxta quod Cadmus & ejusdem uxoris in serpentes veisti. Lucan. lib. 31. & nomine pisce Enchelæ veisti testantes funera Cadmi. Meminit hujus oppidi & Plin. lib. 3, cap. 21.

Endymion, *Ἐνδυμίων*, Nomen proprium ejus qui primus Lunae carum inventi. Apolloni libro quarto Argon. *Ὁὐρανὸν ἔβλεψεν ἔνδρυμιόν, ὃν ἔβλεψεν ἔνδρυμιόν*. Hinc origo fabulae quam Cicero tangit i. Tullul. Endymionem à Luna adamatam fuisse, & ab ea in Latio Cariae montis